

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/90/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820202591
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820202591.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovcej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne Ing. P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., F. V. XX/X, zastúpenej Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom Bánovce nad Bebravou, Novomeského 1322/16, proti žalovaným 1/ Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. pod M., A. cesta XXX/X, zastúpenému Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom so sídlom Prievidza, Matice Slovenskej 17 a 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom Bratislava, Vajnorská 55, o zaplatenie 28.364 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. apríla 2022, č.k. 9C/17/2020-233, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o povinnosti zaplatiť náhradu škody vo výške 22.691,20 eur a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu škody vo výške 22.691,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom plnením jedného zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť aj druhého zo žalovaných. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 60 %, pričom plnením jedného zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť aj druhého zo žalovaných. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 28.364 eur spolu s úrokom z omeškania. Žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T/60/2019-290 zo dňa 5.11.2019 bol žalovaný 1/ uznaný vinný z prečinu ublíženia na zdraví, keď dňa 20. novembra 2017 v čase asi o 17.15 hod. viedol po ulici A. v W. osobné motorové vozidlo a na križovatke s ulicou F. V. pred vyznačeným prechodom pre chodcov oneskorene zareagoval na chodkyňu (žalobkyňu), ktorá v tom čase prechádzala po prechode pre chodcov, v dôsledku čoho žalovaný 1/ narazil prednou časťou vozidla do chodkyne (žalobkyne), čím žalobkyňi spôsobil zranenia, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života 18 týždňov. O tom, že si žalobkyňa uplatňuje náhradu škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, sa žalovaný 1/ dozvedel najneskôr na prvom hlavnom pojednávaní v trestnej veci proti nemu vedenej dňa 19.8.2019. V príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou vznikli žalobkyňi zranenia opísané v znaleckom posudku znalca MUDr. Ladislava Babiaka č. 68/2018 zo dňa 29.6.2018, ako aj v znaleckom posudku znalca MUDr. Dušana Gyüttmenta č. 5/2019 zo dňa 29.3.2019 a v ich príčinnej súvislosti vznikla žalovanej škoda z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia spolu vo výške 28.364 eur. Znalec MUDr. Gyüttment pri ustálení hodnoty bodu pre účely bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal z momentu ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, ku ktorému došlo ku dňu 28.03.2018. Výšku bolestného žalobkyne znalec určil počtom bodov 650 (650 x 18,24 eur), ktorá výška

predstavuje sumu 11.856 eur a výšku sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne znalec určil počtom bodov 905 (905 x 18,24 eur), ktorá výška predstavuje sumu 16.508 eur.

2. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 9C/17/2020-31 zo dňa 18.06.2020, proti ktorému podal odpor žalovaný 1/ z dôvodu, že trestné konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené a nie je preukázané, že poškodenie zdravia bolo spôsobené konaním žalovaného 1/. Žalovaný 1/ vzniesol námietku premlčania, ktorú bližšie nezdôvodnil. Proti platobnému rozkazu podal odpor aj žalovaný 2/, ktorý namietal premlčanie uplatnených nárokov v celom rozsahu. Treba rozlišovať medzi uplatnením náhrady za bolesť, kde rozhoduje moment vytrpenia bolesti (nehoda, lekársky zákrok a pod.) a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, kde rozhoduje moment ustálenia zdravotného stavu. V zmysle predložených znaleckých posudkov zo strany žalobkyne (znalecký posudok č. 68/2018 vypracovaný MUDr. Ladislavom Babiakom a znalecký posudok č. 5/2019 vypracovaný MUDr. Dušanom Gyüttmentom) objektívne bolo možné určiť ujmu určitého druhu a rozsahu už po ukončení liečenia, t. j. dňa 29.03.2018 (nevyhnutná doba liečenia v zmysle oboch predložených znaleckých posudkov zo strany žalobkyne trvala 18 týždňov, t. j. od 20.11.2017 do 28.03.2018). V predmetnom prípade začala teda premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyňi plynúť odo dňa 29.03.2018 a uplynula dňa 29.03.2020. Uvedené nároky na náhradu škody na zdraví boli žalobkyňou riadne voči žalovanému 2/ uplatnené až v júni 2020, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalobkyňa voči žalovaným uplatnila nárok na jedno a to isté plnenie, avšak z iného právneho dôvodu - voči žalovanému 1/ ako škodcovi/pôvodcovi zásahu z titulu náhrady škody spôsobenej zásahom do osobnostných práv podľa § 420 Občianskeho zákonníka - voči žalovanému 2/ ako poisťovateľovi z titulu priameho nároku podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzťah medzi škodcom (žalovaným 1/), a poisťiteľom (žalovaným 2/), nemá znaky solidarity zo zákona, keďže v zmysle ustanovenia § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzniká solidarita len vo vzťahu medzi viacerými škodcami ako spoludlžníkmi. Spočívanie premlčania práva uplatnené na súde v rámci trestného konania možno konštatovať iba vo vzťahu k žalovanému 1/. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú rôzne zodpovednostné subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za vzniknutú škodu na základe rôznych právnych základov, a preto lehota na uplatnenie nároku voči každému z týchto subjektov začína plynúť a plynie osobitne. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha zaplatenia istiny vo výške 28.364,- Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalovaná suma pozostáva z dvoch samostatných a izolovaných nárokov, ktoré spolu možno zahrnúť pod pojem náhrada škody - nárok na náhradu za vytrpenú bolesť v počte bodov 650, čo predstavuje sumu vo výške 11.856,- Eur a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v počte bodov 905, čo predstavuje sumu vo výške 16.508,- Eur. Žaloba je podaná predčasne. Pokiaľ poisťovateľ neskončil šetrenie poisťnej udalosti, nevznikol nárok na poistné plnenie a tak je v konaní uplatnený nárok predčasný.

3. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/60/2019 zo dňa 5.11.2019, právoplatným dňa 19.8.2020, bol žalovaný 1/ uznaný vinným, že dňa 20. novembra 2017 v čase asi o 17.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo po ulici A. v W. smerom od Obchodného domu TESCO a na križovatke s ulicou F. V., z dôvodu nevenovania sa vedeniu motorového vozidla, pred vyznačeným prechodom pre chodcov oneskorene zareagoval na chodkyňu Ing. P. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase prechádzala cez túto ulicu po vyznačenom prechode pre chodcov, v dôsledku čoho na tomto priechode narazil a to pravou prednou časťou vozidla do ľavej strany chodkyne Ing. P. T., čím jej spôsobil zranenia (trojnásobnú zlomeninu v ľavom členkovom zhybe, zlomeninu II. až IV. rebra vpravo, zlomeninu horného a dolného ramienka pravej lonovej kosti, zlomeninu pravej strany krížovej kosti, vyklbenie pravej kľúčnej kosti a otras mozgu II. stupňa), ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života 18 týždňov, teda vinným za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) TZ. Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku poškodená Ing. P. T. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Tento rozsudok bol potvrdený uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 3To29/2020-308. Zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní a z výpovede znalca Ing. Vladimíra Šramku v trestnom konaní vyplynulo, že vodič vozidla jazdil tesne pred nehodou v obci vo svojom jazdnom pruhu rýchlosťou 43 kilometrov za hodinu z technického hľadiska správne. Na chodkyňu vstupujúcu na priechod pre chodcov reagoval intenzívnym brzdením a vyhýbaním vľavo, ale oneskorene o 0,8 sekundy, čo je z technického hľadiska nesprávne. Znalec na otázku možnosti zabránenia nehode uviedol, že chodkyňa túto možnosť mala, ak by sa pred vstupom na priechod pre chodcov presvedčila, či vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla tak môže bezpečne urobiť a prejsť na druhú stranu vozovky a vodič vozidla pri uvažovanej rýchlosti vozidla 48 km/h mohol dopravnej nehode zabrániť, ak by v čase rozpoznania vstupu chodkyne do vozovky reagoval včas teda o 0.8 s skôr, tiež by tak mohol

urobiť pri rýchlosti 43 km za hodinu. Na otázku určenia príčiny dopravnej nehody uviedol, že príčinou bol nesprávny spôsob a technika chôdze chodkyne a druhou technickou príčinou je skutočnosť, že vodič vozidla reagoval na vstup chodkyne do vozovky oneskorene 0,8 s, nakoľko pri včasnej reakcii by dokázal zastaviť vo vzdialenosti 0,5 m pred miestom stretu. Rozhodnutím o priestupku zo dňa 7.12.2018 OR PZ v Prievidzi č OR PZ- PD-ODI-139/2018-Sk bola žalobkyňa uznaná vinnou za priestupok, keď dňa 20.11.2017 o 17.15 hod. na vozovke cesty miestnej komunikácie ulica A. v W. v blízkosti križovatky s ulicou H. V. ako účastníčka cestnej premávky spolu zavinila dopravnú nehodu tým, že prechádzala cez vozovku po riadne vyznačenom priechode pre chlapcov v smere sprava doľava, pričom vstúpila na vozovku aj napriek tomu, že vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla nemohla cez vozovku bezpečne prejsť, čím vošla do jazdnej drahy osobnému motorovému vozidlu, ktoré viedol žalovaný a na chodkyňu reagoval intenzívnym brzdením a vyhýbaním sa vľavo, avšak oneskorene, v dôsledku čoho nezabránil zrážke chodkyne o motorového vozidla. Po zrážke spadla chodkyňa na cestu a utrpela zranenia s dobou liečby viac ako 42 dní. V znaleckom posudku č. 5/2019 zo dňa 29.3.2019 znalec MUDr. Gyúttment konštatoval, že rozsah zranenia žalobkyne bol zistený zo znaleckého posudku č. 68/2018 znalca MUDr. Babiaka a rozsah zranenia bol doplnený znalcom MUDr. Gyúttmentom. Znalec navrhol určiť bodové ohodnotenie odškodnenia za bolesť z titulu zranenia poškodenej, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 20.11.2017, na 650 bodov, čo predstavuje sumu 11.856 eur. Podľa zákona č. 437/2004, položka 202 cd/ zlomenina oboch členkov s odlomením zadnej hrany píšťaly s posunutím úlomkov vľavo, liečená operačne, kde podľa zásad § 9 ods. 6, ods. 5 a b vzhľadom k typu a rozsahu ťažkej zlomeniny členkového kĺbu vyžadujúcu osteosinthesu vonkajšieho členka, vysoko vnútrodreňovo zavedenými do ihlice dvomi K drátmi a do vnútorného členka dvomi K-drátmi plus fixáciu zadnej hrany píšťaly, pre bolestivý spôsob liečby, sádrovú fixáciu a komplikáciu hnisanie s opakovanou migráciou jedného K drátu z ihlice s nutným odstránením, teda 220 bodov. Položku 112 c zlomenina panvového prstenca vpravo a vzadu zlomenina krížovej kosti zasahujúcej až do SI-krížovo-bedrového spojenia s lopatou bedrovej kosti vpravo, na pôvodnom popise CT bez významného posunu obodoval znalec na 195 bodov so zvýšením o polovičku základnej sadzby pre bolestivý spôsob liečenia - dlhšia funkčná liečba na lôžku, infúzna liečba a komplikácie s krvnými zrazeninami močového mechúra, poúrazovou hematúriou do močových ciest, prítomným krvným výronom vnútrobrušným v malej pánvi/dva pruhy do hrúbky 15 mm podľa prvotného CT, taktiež pre vynútenú dlhodobú imobilitu bez možnosti skoršej chôdze pri obojstrannom poranení - súčasnej zlomenine pánve vpravo a operovaného členkového kĺbu vľavo v sádrovej fixácii s nevyhnutným permanentným močovým katétrom, komplikované aj zápalom močových ciest, s potrebou kombinovanej liečby ATB. Ďalej utrpela zlomeninu dvoch až piatich rebier s posunom úlomkov s obodovaním 60 bodov, pre opätovné zvýšenie o polovicu hodnotenia podľa odseku 5 písmeno b Zásad hodnotenia/druhotný poúrazový zápal pľúc, liečený ATB, sériová zlomenina troch rebier (II- IV. rebra vpravo), každé z nich dvojnásobne zlomené vpredu i vzadu so vznikom dvierkovitého okenicového výlomu hrudnej steny. Podľa položky 223 utrpela otras mozgu druhého stupňa overený neurológom v strede rozpätia 60 bodov. Podľa položky 86 e utrpela poúrazové krvácanie do hrudníka liečené konzervatívne ohodnotené na 45 bodov, podľa položky 134 c zlomenina vonkajšieho konca kľúčnej kosti vpravo s posunutím úlomkov liečená konzervatívne ohodnotené na 35 bodov, podľa položky 246 a šokový stav ľahkého stupňa - 20 bodov, podľa položky 162.p.a hlboká rana dolnej končatiny vonkajšieho členka vľavo chirurgicky ošetrovaná ohodnotená na 15 bodov na hornej hranici, spolu 650 bodov. Výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia platná v čase vzniku zranenia podľa § 5 ods. 4 zákona 437/2004 a § 5 a podľa zákona 461/2008 bola určená za jeden bod ako 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR predchádzajúceho roku, za ktorý vznikol nárok na náhradu, čo predstavuje sumu 11.856 eur (650 bodov x 18,24 eur). Poškodená utrpela pri dopravnej nehode sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške bodového ohodnotenia 1700 bodov, keď utrpela dňa 21.11.2017 ťažké zranenie, čo je polytrauma, súčasne poranenie dvoch a viacerých dôležitých systémov ľudského tela, v danom prípade hlavy, hrudníka, končatín a pánve, so sprievodným úrazovým šokom podstatne zhoršujúca prežitie, kombinované so šokom krvácaním s mnohopočetnými život ohrozujúcimi poúrazovými komplikáciami - zápal pľúc, infekcia operačnej rany na členku, infekcia močových ciest, trvalá inkontinencia moča s nutným plienkovaním, musela byť operovaná dlhodobo pripútaná na posteľ, 6 krát hospitalizovaná na viacerých oddeleniach. Doba nevyhnutného liečenia bola určená znalcom MUDr. Babiakom od 20.11.2017 do 28.3.2018, čo predstavovalo nepretržitú ústavnú liečbu. Nevyhnutná doba liečenia bola stanovená znalcom MUDr. Babiakom na 18 týždňov do poslednej kontroly u traumatológa Dr. Bakoša. Podľa posudku až po poslednej traumatologickej kontrole dňa 28.3.2018 doporučil lekár plnú záťaž. Tým jej liečba mohla pokračovať aj naďalej bez nutnosti PN, ktorú ako dôchodkyňa nemala vystavenú. Poškodená bola objektívne klinicky vyšetrená znalcom Gyúttmentom dňa 28.3.2019 za účelom zistenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorý

konštatoval, že zranenie zanechalo ľahké zhoršenie doterajšieho trvalého obmedzenia pohyblivosti chrbtice s poruchami statodynamiky pri súčasne zlomenej panve, ďalej trvalé obmedzenie pohybov pravého bedrového kĺbu ľahšieho stupňa, rozsah pohybov pravého ramena, kde je výrazná zohyzďujúca deformácia vyčnievajúceho konca zle zhojenej kľúčnej kosti vpravo, trvale obmedzenie pohybov pravého ramena ľahkého stupňa, obmedzenie hybnosti členkového kĺbu s predpokladom artrózy a zhoršovania hybnosti. Zdravotný stav poškodenej znalec považoval v čase podania znaleckého posudku, teda rok a štyri mesiace po úraze za ustálený s tým, že nemožno očakávať priaznivejší vývoj trvalých následkov. Takto stanovil znalec sťaženie spoločenského uplatnenia podľa jednotlivých položiek spolu na 905 bodov. Podľa položky 316a znalec ohodnotil poruchu močenia následkom poranenia močových orgánov, kde bola zistená výrazná poúrazová hematúria s následnou trvalou inkontinenciou a nutným poúrazovým plienkovaním a druhotným chronickým zápalom močových ciest ohodnotená ako ľahká porucha na 100 bodov. Pri obodovaní sťaženia spoločenského uplatnenia na 905 bodov predstavuje výška sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 16.500 eur po zaokrúhlení (905 bodov x 18,24 eur). Celkovo vyčíslil znalec bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 28.364 eur. Z prehľadu absolvovania rehabilitácie poškodenej v Centre fyziatrie a liečebnej rehabilitácie Medicínskeho centra Uniklinika kardinála Korca Prievidza vyplýva, že od 28.6.2018 do 26.7.2018 absolvovala žalobkyňa rehabilitačný program v súvislosti s viaznutím pohybu ľavého členka.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 1, § 11 ods. 6 až 10 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, 2, § 415, § 420, § 427, § 428, § 441, § 442 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 2, § 5, § 9 ods. 1 až 4, § 10 ods. 1 až 8 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd sa zaoberal námietkou žalovaného 2/, že žaloba je predčasná. Súd zistil, že dňa 5.11.2019 bol vo veci vynesený rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 1T60/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.8.2020, ktorým bola ustálená zodpovednosť žalovaného 1/, poisťovňa žalovaného 2/ za dopravnú nehodu. Dňa 23.4.2020 žalovaná vyzvala žalovaného 2/ na náhradu škody, ktorá výzva mu bola doručená dňa 27.4.2020. Žalovaný 2/ tvrdil, že ešte nenastala splatnosť poisťovne pre neukončenie vyšetrenia žalovaným, s ktorou námietkou sa súd nestotožnil. Poisťovni bola s výzvou žalobkyne dňa 27.4.2020 doručená obžaloba na žalovaného 1/ a odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku sp. zn. 1T60/2019, ďalej disponovala splnomocnením advokáta žalobkyne zo dňa 27.1.2020 na konanie o náhrade škody a reláciou dopravnej polície pre účely poisťovne - verziou zo dňa 5.4.2019, v ktorej bolo konštatované, že chodkyňa vošla do vozovky vodičovi náhle bez toho, aby sa presvedčila o voľnosti prechodu a vodič napriek intenzívnemu brzdeniu nedokázal stretu zabrániť. Z tohto spisu poisťovne spisu je zrejmé, že žalovaný 2/ vedel o prebiehajúcim trestnom konaní. Žalovanému 2/ bolo doručené právoplatné trestné rozhodnutie dňa 9.10.2020. Od výzvy žalobkyne na plnenie adresovanej poisťovni uplynuli do rozhodnutia súdu takmer dva roky. Ak by mal súd považovať šetrenie poisťovne za neskončené a žalobkyňu za pasívne nelegitimovanú na podanie žaloby, akceptoval by neudržateľný stav, vytvárajúci priestor poisťiteľovi nielen v tejto veci, ale aj v ďalších, nepriekročiť niekoľko rokov k plneniu len so zovšeobecňujúcim odôvodnením, že stále je potrebné vykonávať ďalšie doplňujúce vyšetrenie, čo by malo podľa žalovaného 2/ brániť žalobkyňu podať žalobu ako predčasnú. Zákon nevyjadruje lehotu, v ktorej má byť vyšetrenie skončené, avšak použitie termínu „bez zbytočného odkladu“ nemožno interpretovať inak, ako bez neodôvodnených prietahov a v rozsahu potrebnom na riadne zistenie dôvodu a výšky plnenia. Medzičasom bolo skončené vyšetrenie dopravnej nehody na úrovni polície, ale tiež právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza 1T60/2019. Je zrejmé, že minimálne od 9.10.2020 poisťovňa už disponovala všetkými potrebnými podkladmi podľa jej výzvy. Súd v tomto prípade poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 596/2017. Nárok žalobkyne na plnenie od poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. sa v tomto konaní stáva zročným právoplatnosťou rozhodnutia súdu. Ustanovenie § 11 ods. 6 a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nehovorí v prípade nesplnenia povinnosti poisťovateľa podľa ods. 6 o tom, že by nemal poškodený nárok na náhradu škody, kým sa poisťovňa udalost' prešetruje, ale v ods. 7 tento zákon hovorí, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Zákon č. 381/2001 Z.z. predpokladá podanie žaloby o náhradu škody, preto nemožno súhlasiť s námietkou, že je žaloba predčasná. Z dôvodu vznesenia námietky premlčania žalovanými, súd skúmal, či nárok žalobkyne nie je premlčaný v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zo zistených skutočností vyplynulo, že škodová udalost' sa stala dňa 20.11.2017. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode

a o tom, kto za ňu zodpovedá. V prípade nároku na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z predpokladu, že od osoby, ktorá vie o vzniku škody, sa žiada, aby nárok na súde uplatnila akonáhle má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody a jej výške, vo svetle ktorých sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobnou. Od nehody žalobkyňa mala vedomosť o škodcovi (žalovanom 1/), avšak nemala možnosť objektívne určiť výšku škody. Vedomosť o výške škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia je odvádzaná od doby, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Treba rozlišovať medzi uplatnením náhrady za bolesť, kde rozhoduje moment vytrpenia bolesti (nehoda, lekársky zákrok a pod.) a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, kde rozhoduje moment ustálenia zdravotného stavu (t.j. nedochádza už k jeho zmenám/zhoršeniu). V zmysle znaleckého posudku MUDr. Ladislava Babiaka bola doba nevyhnutného obmedzenia obvyklého spôsobu života a liečenia poškodenej najmenej do 29.3.2018. Podľa znaleckého posudku č. 5/2019 vypracovaného MUDr. Dušanom Gyüttmentom, lekár odporučil až po poslednej traumatologickej kontrole dňa 28.3.2018 plnú záťaž a v zmysle záverov posudku, pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, terajší zdravotný (ku dňu vyšetrenia 28.3.2019) možno považovať za stav trvalý. Z prehľadu absolvovania rehabilitácie poškodenej v Centre fyziatrie a liečebnej rehabilitácie Medicínskeho centra Unikliniky kardinála Korca Prievidza bolo zistené, že od 28.6.2018 do 26.7.2018 absolvovala žalobkyňa rehabilitačný program v súvislosti s viaznutím pohybu ľavého členka. Súd sa stotožnil so záverom žalobkyne, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 661/2015, za súčasť liečebného procesu je potrebné považovať aj rehabilitačnú starostlivosť z dôvodu, že aj rehabilitačná starostlivosť je spojená s bolesťou, pričom premlčacia doba za uplatnený nárok za bolesť začína plynúť až po skončení rehabilitácie. Vtedy možno považovať za ukončenú i liečbu. Podľa súdu premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu za bolesť začala plynúť po skončení rehabilitácie dňa 27.7.2018, uplynula dňa 27.7.2020 a za náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia začala plynúť odo dňa nasledujúceho po ustálení zdravotného stavu žalobkyne po ukončení liečby, ako to ustálil znalec MUDr. Gyüttment v posudku, teda od 29.3.2019 a uplynula dňa 29.3.2021. Vo vzťahu k žalovanému 1/ premlčacia doba neplynula od 3.4.2019, pretože podľa § 112 Občianskeho zákona, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané, pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. V trestnom konaní bol nárok riadne uplatnený od 3.4.2019, žalobkyňa nárok riadne uplatňovala do skončenia trestného konania vo veci tunajšieho súdu 1T60/2019 do 19.8.2020. Žaloba bola podaná dňa 11.6.2020, nárok vo vzťahu k žalovaným premlčaný nie je. Protiprávne konanie žalovaného 1/ bolo preukázané zo spisu Okresného súdu Prievidza vedeného pod sp. zn. 1T/60/2019, znaleckých posudkov, rovnako tiež vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom, ako následkom týchto príčin. Súd na námietku žalovaného 1/ skúmal dôvody pre zníženie náhrady škody z dôvodu spoluzavinenia poškodenej. V tomto smere považoval za rozhodujúce skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní a z výpovede znalca Ing. Vladimíra Šramku, ktorý uzavrel, že vodič vozidla jazdil tesne pred nehodou v obci, kde je najvyššia dovolená rýchlosť 50 kilometrov za hodinu, vo svojom jazdnom pruhu rýchlosťou 43 kilometrov za hodinu z technického hľadiska správne. Na chodkyňu vstupujúcu na priechod pre chodcov reagoval intenzívnym brzdením a vyháňaním vľavo, ale oneskorene o 0,8 sekundy, čo je z technického hľadiska nesprávne. V zápisnici zo dňa 6.3.2019 znalec na otázku možnosti zabránenia nehode uviedol, že chodkyňa túto možnosť mala, ak by sa pred vstupom na priechod pre chodcov presvedčila, či vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla tak môže bezpečne urobiť a prejsť na druhú stranu vozovky a vodič vozidla pri uvažovanej rýchlosti vozidla 48 km/h mohol dopravnej nehode zabrániť, ak by v čase rozpoznania vstupu chodkyne do vozovky reagoval včas, teda o 0,8 s skôr, tiež by tak mohol urobiť pri rýchlosti 43 km za hodinu. Podľa záverov znalca nehode mohla zabrániť žalobkyňa, ak by dodržala § 53 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. a nehode by zabránil žalovaný 1/, ak by dodržal ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov a porušil aj základnú povinnosť vodiča podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009 Z. z., a to povinnosť dbať zvýšenú opatrnosť okrem iného aj voči starým osobám. Je konštatované právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, že žalovaný 1/ svojim konaním naplnil zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § ods.1, 2 písm. a) TZ. Nepochybná je i skutočnosť, že žalobkyňa bola právoplatne odsúdená za priestupok v súvislosti s nehodou. Na základe týchto záverov súd ustálil mieru zodpovednosti za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode žalovaného 1/ a žalobkyne a určil, že v rozsahu 80 % sa na spôsobenej škode podieľal žalovaný 1/ a určil pomer zodpovednosti u žalobkyne na 20 %. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 1/, podľa súdu prvej inštancie na strane 15 pod položkou

316 a) posudku znalec hodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia, a to poruchu močenia ako následok poranenia močových orgánov analogicky podľa § 4 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z. z, teda nehodnotil tu bolesť ako to predpokladá § 9 ods. 8 zákona č. 437/2004 Z. z., preto nemôže ísť o duplicitné uplatnenie nároku za to isté poškodenie zdravia., ako namietal žalovaný 1/. V položke 112 c) hodnotil znalec bolesť v dôsledku zranenia, a to zlomeniny panvového prstenca vpravo, ktoré navýšil podľa § 9 ods. 5 písm. b) zákona č. 437/2004 Z. z. pre bolestivý spôsob liečenia a následné komplikácie s krvnými zrazeninami močového mechúra, s výronom v malej panvi, vynútenú imobilizáciu, zápal močových ciest s potrebou antibiotikovej liečby, po odstránení katétra so vznikom inkontinencie moča s nutným plienkovaním. Súd nepovažoval túto námietku za dôvodnú. Výška škody na zdraví žalobkyne bola jednoznačne ustálená v znaleckom posudku znalca MUDr. Gyúttmenta, ktorý navrhoval určiť bodové ohodnotenie odškodnenia za bolesť z titulu zranenia poškodenej, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 20.11.2017 na výšku 650 bodov, čo po prepočte predstavuje sumu 11.856 eur podľa zákona č. 437/2004 Z. z.. Rovnako postupoval pri ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia, kde určil 905 bodov, kedy predstavuje výška sťaženia spoločenského uplatnenia po zaokrúhlení sumu 16.500 eur (905 bodov x 18,24 eur). Celkovo vyčíslil znalec bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 28.364 eur. Priznaná náhrady škody predstavuje 80 %, teda sumu vo výške 22.691,2 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobkyňa sa domáhala od žalovaných 1/ a 2/ aj úroku z omeškania 5 % od 20.8.2018, čo odôvodnila tým, že žalovaný 1/ sa dozvedel o uplatnení náhrady škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia najneskôr na prvom hlavnom pojednávaní v trestnej veci dňa 19.8.2019. Nárok sa podľa súdu stáva zročným rozhodnutím súdu, z dôvodu posudzovania miery zavinenia a spoluzavinenia, preto aj v časti uplatneného nároku na úrok z omeškania súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalovaný 2/ namietal spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť žalovaných, súd konštatoval, že takejto zodpovednosti sa žalobkyňa nedomáhala. Základ nároku žalobkyne proti žalovanému 2/ je daný podľa § 15 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení. Právna úprava rozsahu poistenia zodpovednosti v § 4 ods. 2 cit. zákona podáva taxatívny výpočet prípadov, ktoré podliehajú poistnému krytiu. Poistený má v zmysle tohto zákonného ustanovenia z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Náhrada škody v tomto prípade spadá podľa názoru súdu do rozsahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku a zároveň do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Ak škoda žalobkyne vznikla pri prevádzke vozidla, je zrejmé, že popri žalovanom 1/ z titulu § 420 Občianskeho zákonníka sa nemôže zodpovednosti za škodu zbaviť ani žalovaný 2/, u ktorého bolo motorové vozidlo v čase dopravnej nehody povinne poistené. Súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 256/2012. V prípade, že poškodený má právo na plnenie ako proti škodcovi, tak aj proti jeho poisťiteľovi, avšak môže ho dostať len raz, ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na rovnaké plnenie proti dvom subjektom, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu. Vzťah škodcu a jeho poisťiteľa voči poškodenému je taký, že v tom rozsahu, v akom splnil veriteľovi jeden z nich, zaniká dlh a tým i povinnosť druhého. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 28.364 eur, súd jej priznal sumu 22.691,2 eur. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 80 % a neúspešná v rozsahu 20 %. Čistý úspech žalobkyne v spore je 60 % (80 % - 20 %). Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní nahradiť žalobkyňu 60 % vynaložených trov konania. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom I. a III. podali včas odvolanie žalovaní 1/ a 2/.

6. Žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že sa plne pridržiava tvrdení pred sudom prvej inštancie. V rámci právnej istoty vzniesol námietku premlčania. V zmysle znaleckého posudku Ing. Šramka je v jednom možnom prípade ustálené, že nehodu spôsobila žalobkyňa. Je síce pravda, že podľa znaleckého posudku súd upravil mieru zavinenia a priznal nárok v pomere 80:20 v neprospech žalovaného 1/, avšak znalecký posudok jasne pripúšťa, že na vine môže byť výlučne žalobkyňa. Táto možnosť je reálna, preto nemohol byť žalobkyňu priznaný nárok. Žalovaný 1/ sa pridržiava tvrdení ohľadom duplicitného uplatnenia nároku žalobkyne. V zmysle znaleckého posudku znalca MUDr. Gyúttmenta na str. 4 bod 112 písm. c) je uplatňované bolestné za zlomeninu panvového prstenca vpravo, ktoré je navýšené podľa § 9 ods. 5 písm. b). Znalec uvedené odôvodňoval tým, že žalobkyňa bola plienkovaná a mala problémy s močovými cestami. Ďalej žalovaný 1/ namietal, že na strane 15 znaleckého posudku pod bodom 316 a) je uvedené porucha močenia následkom poranenia močových orgánov, kde sa znalec odvolal na to isté ochorenie, preto ide o duplicitné uplatnenie tej istej škody. Nemal by sa tak uplatňovať nárok podľa

bodou 112 c) ako zvýšenie základnej sadzby z dôvodu nutného plienkovania o 65 bodov. Vzhľadom na uvedené žalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalovaný 2/ v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa riadne nevyporiadal so vznesenými námietkami žalovaných, nesprávne určil moment vytrpenia bolesti a ustálenia zdravotného stavu, čo bolo rozhodujúce pre posúdenie otázky premlčania, a tým prijal predčasné a právne neudržateľné rozhodnutie. Pre plynutie premlčacej doby je rozhodujúci Občiansky zákonník a v predmetnom prípade sa musí aplikovať ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Subjektívna premlčacia doba má osobitný význam vo vzťahu ku škode na zdraví, pri ktorej neexistuje objektívna premlčacia doba. Aj v týchto prípadoch je začiatok plynutia premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa poškodený mohol prvýkrát objektívne dozvedieť, aká škoda na zdraví mu vznikla, resp. kto mu ju spôsobil. V prípade nároku na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z predpokladu, že od osoby, ktorá vie o vzniku škody, sa žiada, aby nárok na súde uplatnila akonáhle má k dispozícii informácie o okolnostiach vzniku škody a jej výške, vo svetle ktorých sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobnou. Vedomosť o výške škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia je odvádzaná od doby, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Už od tohto okamihu plynie premlčacia doba, preto akákoľvek riadna špecifikácia sťaženia spoločenského uplatnenia alebo náhrady za bolesť vyčíslená znaleckým posudkom nie je rozhodujúca pre stanovenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby. Treba rozlišovať medzi uplatnením náhrady za bolesť, kde rozhoduje moment vytrpenia bolesti (nehoda, lekársky zákrok a pod.) a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, kde rozhoduje moment ustálenia zdravotného stavu (nedochádza už k jeho zmenám/zhoršeniu). Žalovaný 2/ sa nestotožnil so záverom, že proces rehabilitácie, resp. jeho ukončenie je totožné s momentom vytrpenia bolesti. Súd nesprávne vyhodnotil závery znalcov, v zmysle ktorých bolo objektívne možné určiť ujmu určitého druhu a rozsahu už po ukončení liečenia dňa 29.03.2018. Nasledujúce liečenia a rehabilitácie, ktoré uvádzali znalci pri svojich výpovediach, nesmerovali priamo k zlepšeniu zdravotného stavu, ten už bol ustálený. Nestotožnil sa ani so závermi, že ďalšie liečenia, resp. rehabilitácie je potrebné vyhodnotiť ako proces smerujúci k ustáleniu zdravotného stavu, nakoľko rehabilitácie a kúpeľné liečby nesmerovali k samotnej zmene rozsahu poškodenia zdravia. Ustálenie zdravotného stavu osoby je stav po skončení liečby, keď sa zdravotný stav natoľko ustálil, že bolo zistiteľné, či a v akom rozsahu k sťaženiu jej uplatnenia v živote došlo a kedy je možné na základe skutkových okolností objektívne vykonať jeho ohodnotenie. V zmysle predložených znaleckých posudkov mal žalovaný 2/ za to, že objektívne bolo možné určiť ujmu určitého druhu a rozsahu už po ukončení liečenia dňa 29.03.2018. V predmetnom prípade začala premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia plynúť odo dňa 29.03.2018 a uplynula dňa 29.03.2020. Uplatnenie nárokov v trestnom konaní nesmerovalo a ani nemohlo smerovať voči žalovanému 2/ a je nepochybné, že voči nemu je tento nárok už premlčaný. Konanie má i inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v rozpore so zákonom neuviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za nepreukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie súdu je nepreskúmateľné. Vada konania spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozsudku je v zmysle ustálenej judikatúry porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 171/2005. Vzhľadom na uvedené žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % alebo alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

8. Žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu žalovaného 1/ a uviedla, že podané odvolanie nie je dôvodné. Bez ohľadu na posúdenie námietky premlčania uplatneného nároku na náhradu škody žalovaným 2/, nemôže byť akceptovaná takáto námietka vznesená žalovaným 1/, keď proti tomuto bol nárok na náhradu škody v rovnakom rozsahu uplatnený už v rámci trestného konania, pričom pri zohľadnení času od uplatnenia nároku v trestnom konaní do právoplatného rozhodnutia v danom konaní, nie je pochyb o včasnosti uplatnenia nároku proti žalovanému 1/. Znalecký posudok Ing. Šramka bol vypracovaný v trestnom konaní, v zmysle ktorého bola trestná vec právoplatne skončená rozsudkom a žalovaný 1/ bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví, pričom súd prvej inštancie v danom spore je týmto rozsudkom viazaný a je vylúčené, aby rozhodol o tomto nároku tak, že zavinenie dopravnej nehody

pripíše výlučne žalovanej, ako tvrdil žalovaný 1/. Výsledky trestného konania vzal súd pri rozhodovaní o náhrade škody do úvahy aj pri posudzovaní miery zavinenia, ktorá bola stanovená spravodlivo. Námietskou žalovaného 1/, týkajúcej sa duplicitného priznania náhrady škody z dôvodu rovnakého zdravotného postihnutia, sa súd podrobne zaoberal a správne vysporiadal v odôvodnení rozsudku. S poukazom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Žalobkyňa sa vyjadrila aj k odvolaniu žalovaného 2/ a uviedla, že vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania, žalovaný 2/ nevysvetlil a nepodložil tvrdenie, že premlčacia lehota vo vzťahu k nároku uplatneného titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia začala plynúť od 29.03.2018, kedy malo byť ukončené liečenie. Otázka ustálenia zdravotného stavu je odborná otázka a zo znaleckého posudku znalca MUDr. Gyúttmenta vyplynulo, že pre posúdenie trvalých následkov je potrebné zdravotný stav žalobkyne pokladať za ustálený po 1 roku a 4 mesiacov po nehode, teda 29.03.2019. V smere spochybnenia tohto záveru znalca žalovaný 2/ nepredložil žiadny dôkaz. Vzhľadom na dobu podania žaloby, nemôže byť najmenšia pochybnosť o tom, že v časti uplatneného nároku titulom sťaženia spoločenského uplatnenia voči žalovanému 2/ tento nebol premlčaný. S poukazom na dôkazy o rehabilitáciách a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 661/2015, súd správne neuznal námietku premlčania uplatneného nároku titulom bolestného zo strany žalovaného 2/. Rehabilitácia, ktorú je potrebné považovať za súčasť procesu ustálenia zdravotného stavu, bola žalobkyňou skončená dňa 27.07.2018, preto ku dňu podania žaloby dňa 11.06.2020 nemohol byť nárok premlčaný ani v časti náhrady škody titulom bolestného. Súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie logicky odôvodnil s poukazom na vykonané dôkazy, preto ani odvolanie žalovaného 2/ nie je dôvodné v časti údajných väd konania spočívajúcich v nedostatočnom odôvodnení rozsudku. S poukazom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

9. Žalovaný 2/ vo vyjadrení uviedol, že naďalej trvá na svojich vyjadreniach, súd sa riadne nevysporiadal so vnesenými námietkami žalovaných a nesprávne určil moment vytrpenia bolesti a ustálenia zdravotného stavu, čo bolo rozhodujúce pre posúdenie otázky premlčania, tým prijal predčasné a neudržateľné rozhodnutie. Nestotožnil sa so záverom, že proces rehabilitácie je totožný s momentom vytrpenia bolesti, resp. lekárskeho zákroku spôsobujúcich bolesť v priamom súvisi so škodovou udalosťou. Konajúci súd nesprávne vyhodnotil závery znalcov. V zmysle predložených znaleckých posudkov bolo možné objektívne určiť ujmu určitého druhu a rozsahu už po ukončení liečenia dňa 29.03.2018 (nevyhnutná doba liečenia v zmysle oboch predložených znaleckých posudkov zo strany žalobkyne trvala 18 týždňov, teda od 20.11.2017 do 28.03.2018). Nasledujúce liečenia a rehabilitácie nesmerovali priamo k zlepšeniu zdravotného stavu, ten už bol ustálený. Keďže išlo o posúdenie odbornej otázky, ktorá bola sporná zo samotných znaleckých posudkov, bolo nevyhnutné tieto skutočnosti skúmať. Žalovaný 2/ popieral tvrdenia, že ďalšie liečenia/rehabilitácie je potrebné vyhodnotiť ako proces smerujúci k ustáleniu zdravotného stavu tak, ako to urobil konajúci súd. Rehabilitácia smeruje k zmierneniu následkov, udržiavaniu stavu, nie je liečením a nasleduje po skončení liečenia, nemá ani vplyv na ustálenie zdravotného stavu. Rehabilitácie a kúpeľné liečby nesmerovali k samotnej zmene rozsahu poškodenia zdravia. Takéto závery sú aj v rozpore s ustanoveniami zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní, ktorý definuje ustálenie zdravotného stavu a nie ukončenie liečenia. Tieto pojmy nie je možné stotožňovať tak, ako to učinil súd. V predmetnom prípade začala premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia plynúť odo dňa 29.03.2018 a uplynula dňa 29.03.2020. Uplatnenie nárokov v trestnom konaní nesmerovalo a ani nemohlo smerovať voči žalovanému 2/, preto nepochybné, že voči nemu je tento nárok už premlčaný.

10. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o zaplatenie 22.691,20 eur je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom III. o trovách konania, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

12. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaných odvolaní. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov, skutkovo odôvodnil z konkrétnych zistení, ktoré pôvod v dostatočne vykonanom dokazovaní za jeho správneho vyhodnotenia v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na neho odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

13. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

14. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov; ods. 2 sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

16. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8); ods. 2 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti; ods. 3 ak je sadzba bodového hodnotenia za bolesť ustanovená rozpätím bodov, pri hodnotení sa prihliada na rozsah a spôsob poškodenia na zdraví, jeho závažnosť a priebeh liečenia vrátane náročnosti liečenia a na vzniknuté komplikácie. Pri ľahšom alebo kratšom priebehu liečenia bolesti sa použije počet bodov pri dolnej hranici rozpätia bodov a pri ťažšom alebo dlhšom priebehu liečenia sa použije počet bodov pri hornej hranici rozpätia bodov. Pri popáleninách sa prihliada v rámci rozpätia bodov na ich umiestnenie a pôvod; ods. 7 ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny.

18. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

19. Pri preskúmaní odvolaniami napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobkyni náhradu škody vo výške 22.691,20 eur, odvolací súd vychádzal z toho, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 20.11.2017 na ulici A. na križovatke s ulicou F. V. v W. žalovaný 1/ viedol motorové vozidlo a na priechode pre chodcov narazil do chodkyne (žalobkyne). V dôsledku nehodovej udalosti utrpela žalobkyňa zranenia, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života niekoľko týždňov. Zodpovednosť za vzniknutú škodu na zdraví bola preukázaná na strane žalovaného 1/ a z vykonaného dokazovania nevyplývali skutočnosti, ktoré by na strane žalovaného 1/ zakladali možnosť zbavenia sa zodpovednosti za vzniknutú škodu na zdraví u žalobkyne. Protiprávne konanie žalovaného 1/ bolo konštatované rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/60/2019-290 zo dňa 05.11.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/29/2020-308 zo dňa

19.08.2020, ktorým bol žalovaný 1/ uznaný vinným za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) TZ, keď dňa 20.11.2017 viedol po ulici Björnsona v Prievidzi osobné motorové vozidlo a na križovatke s ulicou F. V. na priechode pre chodcov z dôvodu nevenovania sa vedeniu motorového vozidla narazil prednou časťou vozidla do chodkyne (žalobkyne), čím jej spôsobil niekoľko zranení. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného 1/, že výlučne žalobkyňa spôsobila dopravnú nehodu, nakoľko hlavnou príčinou dopravnej nehody, resp. nárazu motorového vozidla vedeného žalovaným 1/ do chodkyne (žalobkyne) na priechode pre chodcov bolo nevenovanie sa vedeniu motorového vozidla, čím žalovaný 1/ oneskorene reagoval na chodkyňu, a to s poukazom na právoplatný trestný rozsudok o uznaní viny, ktorým je súd viazaný v zmysle ustanovenia § 193 CSP, pričom súd prvej inštancie v konaní o náhradu škody zohľadnil aj istú mieru spoluzavinenia na vzniknutej nehodovej udalosti a istú mieru zodpovednosti žalobkyne za vzniknutú škodu na jej zdraví.

20. Spornou otázkou medzi stranami sporu zostalo, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nároku žalobkyne na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zo strany žalovaných 1/ a 2/, či počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri nároku na náhradu bolestného dopadá na deň 28.03.2018, kedy bola ukončená nevyhnutná liečba žalobkyne a jej posledná traumatologická kontrola alebo na deň 26.07.2018, kedy boli ukončené rehabilitácie, a či počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pri nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia dopadá na deň 29.03.2019, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne.

21. Zásadne je potrebné vychádzať zo toho, že jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, u ktorých bežia samostatné premlčacie doby. Počiatok ich behu je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Jedná sa o tzv. subjektívnu premlčaciu dobu, pričom tzv. objektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. Počiatok subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody sa viaže na okamžik, kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že mu vznikla škoda a kto za ňu zodpovedá, a nezávisí teda na tom, či a kedy si poškodený zabezpečí dostatok dôkazov alebo kedy sa vytvorí pre neho priaznivejšia procesná situácia na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom konaní preukázať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 152/2010).

22. Dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na odškodnenie za bolesť sa podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvíja odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V tomto zmysle sa poškodený o škode spočívajúcej v odškodnení za bolesť dozvie v čase, kedy došlo k ukončeniu liečebného procesu a k zhojeniu zranení poškodeného, a to s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré bolesť definuje ako ujmu spôsobenú poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 661/2015, ide teda jednak o bolesť, ktorú poškodený cíti pri samotnom úraze, ako aj pri liečení a po ňom. Liečením sa však nerozumie iba doba, počas ktorej lekár poskytuje ošetrovanie, ale aj doba medzi jednotlivými ošetrovaniami, teda doba od začiatku do skončenia liečenia. Napokon ide aj o bolesť, ktorou trpí poškodený, napr. pri rehabilitačnej starostlivosti. Až keď sa celý liečebný proces skončí, sú známe všetky okolnosti smerodajné pre stanovenie bolestného, a preto až vtedy začína plynúť premlčacia lehota, pokiaľ ide o právo na túto časť náhrady škody.

23. Dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvíja od momentu, kedy má poškodený vedomosť o škode spočívajúcej v sražení spoločenského uplatnenia a o tom, kto škodu spôsobil. Premlčacia doba pri tejto náhrade škody na zdraví začína plynúť okamihom, kedy sa po ukončení liečby zdravotný stav poškodeného natoľko ustálil, že bolo zistiteľné, či a v akom rozsahu došlo k sraženiu jeho uplatnenia v živote, v spoločnosti a kedy je možné na základe skutkových okolností, ktoré má k dispozícii, objektívne vykonať jeho ohodnotenie. Teda vtedy, keď sú dané preukázateľne nepriaznivé trvalé následky pre životné úkony u poškodeného a kedy ich je možné ohodnotiť.

24. Pokiaľ žalovaný 2/ namietal, že premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia začala plynúť dňa 29.03.2018 (ukončením liečenia) a uplynula dňa 29.03.2020, s uvedeným názorom sa odvolací súd nestotožnil. S poukazom na vyššie uvedené

je nepochybné, že nárok na odškodnenie za bolesť a nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia sú dva samostatne uplatniteľné nároky na náhradu škody na zdraví, pri ktorých sa začiatok plynutia dvojrôčnej subjektívnej premlčacej doby odvíja od rozdielnych momentov. Bez ohľadu na skutočnosť, že doba nevyhnutného liečenia žalobkyne po dopravnej nehode bola stanovená znalcom MUDr. Ladislavom Babiakom na 18 týždňov od 20.11.2017 do 28.03.2018, kedy žalobkyňa absolvovala poslednú traumatologickú kontrolu a lekár jej odporučil plnú záťaž, jej liečba mohla pokračovať aj ďalej, čo konštatoval znalec MUDr. Dušan Gyüttment v znaleckom posudku č. 5/2019 zo dňa 29.03.2019, pričom kúpeľná liečba navrhnutá lekárom bola sociálnou poisťovňou zamietnutá pre inkontinenciu III. stupňa. V súvislosti s viaznutím pohybu ľavého členka absolvovala žalobkyňa rehabilitačný program od 28.06.2018 do 26.07.2018 na Iniklinike - Centrum fyziatrie a liečebnej rehabilitácie v Prievidzi, čo je potrebné považovať za liečebný proces v súvislosti so vznikom viacerých zranení žalobkyne pri dopravnej nehode zo dňa 20.11.2017. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie ustálil, že začiatok plynutia dvojrôčnej subjektívnej premlčacej doby pri nároku na odškodnenie za bolesť sa viaže na deň 26.07.2018, kedy došlo k ukončeniu liečebného procesu rehabilitáciami, teda premlčacia doba pri náhrade bolestného začala plynúť dňa 27.07.2018 a uplynula dňa 27.07.2020. Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 11.06.2020, včas. Pokiaľ ide o nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, znalec MUDr. Dušan Gyüttment v znaleckom posudku č. 5/2019 uviedol, že dňa 28.03.2019 vyšetril žalobkyňu, kedy konštatoval ustálenie jej zdravotného stavu s tým, že nemožno očakávať priaznivejší vývoj trvalých následkov. Premlčacia doba pri nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia začala plynúť dňa 29.03.2019 a uplynula dňa 29.03.2021. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalobkyňa podala žalobu včas a jej nárok na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nie je premlčaný.

25. Čo sa týka bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, žalobkyňa spolu so žalobou predložila znalecký posudok č. 5/2019 zo dňa 29.03.2019 znalca MUDr. Dušan Gyüttment, z odboru Zdravotníctva a farmácie, odvetvia úrazovej chirurgie, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie. Bodové hodnotenie odškodnenia za bolesť a sťaženia spoločenského uplatnenia vykonal znalec podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Znalec navrhol určiť bodové ohodnotenie odškodnenia za bolesť z titulu zranení, ktoré žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode dňa 20.11.2017 vo výške 650 bodov, a to položka 202 c, d) zlomenina oboch členkov s odlomením zadnej hrany píšťaľy s posunutím úlomkov vľavo, liečená operačne v spojení s § 9 ods. 5 písm. a), b), ods. 6 spolu 220 bodov; položka Položku 112 c) zlomenina panvového prstenca vpravo a vzadu zlomenina krížovej kosti zasahujúcej až do SI-krížovo-bedrového spojenia s lopatou bedrovej kosti vpravo 195 bodov; položka 81 b) zlomenina dvoch až piatich rebier s posunom 60 bodov; položka 223 otras mozgu druhého stupňa overený neurológom 60 bodov; položka 86 e) poúrazové krvácanie do hrudníka 45 bodov; položka 134 c) zlomenina vonkajšieho konca kľúčnej kosti vpravo 35 bodov; položka 246 a) šokový stav ľahkého stupňa 20 bodov; položka 162 hlboká rana dolnej končatiny, vonkajšieho členka vľavo 15 bodov. Výška náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia platná v čase vzniku zranenia podľa § 5 Zákona č. 437/2004 Z.z. je určená za jeden bod ako 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR predchádzajúceho roku, za ktorý vznikol nárok na náhradu, pričom výsledná suma sa zaokrúhli na celé euro nahor, kedy platná hodnota bodu v roku 2017 predstavuje sumu 18,24 eur. Výška odškodnenia za bolesť predstavuje sumu 11.856 eur (650 bodov za bolestné x 18,24 eur).

26. Znalec navrhol určiť bodové ohodnotenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia z titulu zranení, ktoré žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode dňa 20.11.2017 vo výške 905 bodov, a to položka 323 b) porušenie súvislosti panvového prstenca s poruchou statiky chrbtice a s poruchou funkcie dolných končatín 150 bodov; položka 410 b) obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu 120 bodov; položka 393 a.b) obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu vpravo 100 bodov; položka 252 postkomočný syndróm 100 bodov; položka 427 trvalé poúrazové poruchy krvného a lymfatického obehu/chronické opuchliny, lymfostáza ľavého predkolenia 100 bodov; položka 316 a) porucha močenia následkom poranenia močových orgánov 100 bodov; položka 300 a) obmedzenie hybnosti hrudníka po menšom stabilnejšom dvierkovom výlome hrudnej steny vpravo/sériová zlomenina rebier 75 bodov; položka 330 nenapravené vyklbenie nadplieckovokľúčneho kĺbu vpravo 60 bodov; položka 325 e) obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu vpravo 50 bodov; položka 300 obmedzenie hybnosti hrudníka a zrasty pľúc následkom poranenia pľúc a hrudnej steny 50 bodov. Výška náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia platná v čase vzniku zranenia podľa § 5 Zákona č. 437/2004 Z.z. je určená za jeden bod ako 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR

predchádzajúceho roku, za ktorý vznikol nárok na náhradu, pričom výsledná suma sa zaokrúhli na celé euro nahor, kedy platná hodnota bodu v roku 2017 predstavuje sumu 18,24 eur. Výška odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 16.508 eur zaokrúhlene (905 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia x 18,24 eur). Celková výška náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia predstavovala sumu 28.364 eur, pričom súd prvej inštancie správne priznal žalobkyni náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 22.691,20 eur, keď zohľadnil pomer zodpovednosti za škodu u žalobkyne v rozsahu 20%.

27. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalovaného 1/, že ide o duplicitné uplatnenie tej istej škody, keď v zmysle znaleckého posudku znalca MUDr. Dušana Gyúttmenta na strane 4 pod položkou 112 c) uplatňované bolestné za zlomeninu panvového prstenca vpravo, navýšené podľa § 9 ods. 5 písm. b) z dôvodu plienkovania a problémov s močovými cestami a na strane 15 pod položkou 316 a) je uvedená porucha močenia následkom poranenia močových orgánov s poukazom na nutné plienkovanie. Odvolací súd vo vyššie uvedenom zdôrazňoval, že náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve samostatné zložky náhrady škody na zdraví, i keď sú upravené spoločne v zákone č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý upravuje zvlášť podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a zvlášť podmienky priznania a poskytovania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Rovnako osobitne upravuje zásady pre hodnotenie obidvoch druhov odškodnenia. Priznanie nároku na náhradu za bolesť tak nie je podmienené priznaním nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia a naopak. V znaleckom posudku č. 5/2019 znalec MUDr. Dušan Gyúttment vykonal pod položkou 112 c) bodové ohodnotenie bolestného za zlomeninu panvového prstenca a nejde o duplicitne uplatnený nárok na náhradu škody na zdraví, nakoľko pod položkou 316 a) je vykonané bodové ohodnotenie poruchy močenia následkom poranenia močových orgánov ako nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, ide teda o dva rozdielne a samostatne uplatniteľné nároky na náhradu škody na zdraví.

28. Odvolací súd konštatuje aj správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o trovách konania. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody vo výške 28.364 eur, pričom je bola súdom priznaná náhrada škody vo výške 22.691,20 eur, bola tak úspešná v rozsahu 80% a žalovaní 1/ a 2/ boli úspešní v rozsahu 20 %. Čistý úspech žalobkyne v danom spore predstavoval 60% (80% - 20%) a súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 60%.

29. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom III. o trovách konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100%.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).